

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Teoria zaburzeń mowy
Kierunek:	Filologia polska, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Specjalność:	logopedyczna
Rok/Semestr:	II/3
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Grabias Stanisław, prof. dr hab.
Forma zajęć:	wykład
Rodzaj zaliczenia:	egzamin
Punkty ECTS:	3,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	podstawowy
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • dyskusja dydaktyczna • ekspozycja • objaśnienie lub wyjaśnienie • wykład informacyjny • wykład problemowy • z użyciem komputera
Zakres tematów:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Logopedia jako nauka o zaburzeniach mowy. Mowa, zakresy znaczeniowe, pojęcia. 2. Postępowanie logopedyczne. Czynności logopedy i ich istota: diagnozowanie, programowanie terapii, terapia. 3. Poznanie zmysłowe a język. 4. Funkcje języka. 5. Teorie objaśniające istotę języka: teoria socjalizacji, teoria natywistyczna, teoria uwarunkowań biologicznych. 6. Język a poznanie. Teza Herdera-Humboldta. Weryfikacja tezy na gruncie antropologii kulturowej. Teoria kodów B. Bernsteina. 7. Wiedza subiektywna - teoria Korzybskiego, potoczny obraz świata - koncepcje Schutza. Przestrzenie interakcyjne. 8. Strukturalistyczna definicja języka. Poziomy organizacji systemu językowego. 9. Fone m a głoska. Mechanizmy zaburzeń wymowy. 10. Morfologia. Zaburzenia w funkcjonowaniu morfemów słowotwórczych i fleksyjnych. 11. Klasyfikacja zaburzeń mowy (przyczynowa, objawowa, procedur logopedycznych). 12. Kompetencja językowa a kompetencja komuniacyjna. 13. Sprawność systemowa. Charakterystyka zjawiska. 14. Sprawność społeczna: role językowe i ich wyznaczniki. Funkcje formuł grzecznościowych. 15. Sprawność sytuacyjna: dialog, opowiadanie, opis. 16. Sprawność pragmatyczna: intencja informowania w zaburzeniach mowy. 17. Sprawność pragmatyczna: intencja działania. 18. Sprawność pragmatyczna: emocje i ich przejawy.
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • egzamin pisemny
Literatura:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Grabias S., <i>Język w zachowaniach społecznych</i>, Lublin 2001. 2. Grabias S., <i>Perspektywy opisu zaburzeń mowy</i>, W: <i>Zaburzenia mowy</i>, Seria: <i>Mowa. Teoria-Praktyka</i>, t.1, red. S. Grabias, Lublin 2001, s. 11-43. 3. Grabias S., <i>Język, poznanie, interakcja</i>, W: <i>Język, interakcja, zaburzenia mowy</i>, Seria: <i>Mowa. Teoria-Praktyka</i>, t.2, red. T. Woźniak, A. Domagała, Lublin 2007, s. 355-377. 4. Styczek I., <i>Logopedia</i>, Warszawa 1981. 5. Grabias S., <i>Postępowanie logopedyczne: diagnoza, programowanie terapii, terapia</i>, "Logopedia", t.37, 2008.

Dodatkowe informacje:	<p>Wiedza:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Student zna i umie objaśniać definicje języka i mowy: odnosi je do zachowań ludzkich i do refleksji budowanej przez dwudziestowieczne i najnowsze szkoły lingwistyczne.2. Zna współczesne typologie zaburzeń mowy, potrafi scharakteryzować od strony przyczyn i objawów poszczególne zaburzenia wyróżniane w typologiach.3. Umie zdefiniować i opisać biologiczne i umysłowe sprawności pozwalające człowiekowi zdobywać i porządkować wiedzę oraz przekazywać ją innym uczestnikom życia społecznego. <p>Umiejętności:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Potrafi posługiwać się pojęciami porządkującymi wiedzę na temat zaburzeń mowy, ich przyczyn, objawów i skutków.2. Potrafi zinterpretować język jako byt przynależny wyłącznie człowiekowi, uwarunkowany biologicznie i społecznie, umożliwiający jednostkom orientację w świecie i istnienie w grupie.3. Potrafi zanalizować zachowanie komunikacyjne jednostki z perspektywy jej sprawności językowych i komunikacyjnych. <p>Postawy:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Nabywa wrażliwości na sytuacje człowieka, który z jakichś powodów nie jest w stanie dostatecznie budować wypowiedzi językowych.2. Buduje świadomość roli języka w zachowaniach ludzkich.3. Nabywa przekonania, że w każdej sytuacji można choć trochę pomóc człowiekowi dotkniętemu przez nieszczęście.
-----------------------	---